

[Lannung.]

dende udsendte tjenestemænd. Jeg vil være interesseret i de højtærede ressortministres syn på spørgsmålet.

Det ville efter min opfattelse for øvrigt være ønskeligt, om der blev nøjere kontakt mellem finansudvalget og udetillægsnævnet, som i realiteten ofte beskæftiger sig med forskellige sider af samme sag. Det erfarer vi i øjeblikket i spørgsmålet om ny ambassadebygning i Paris. Der burde også ske den reform, at finansudvalgets grupper alle blev repræsenteret i udetillægsnævnet; i øjeblikket sidder der kun et medlem af finansudvalget i udetillægsnævnet.

Med hensyn til finanslovforslaget vedrørende det kommende finansår konstaterer vi med stor tilfredshed de meget lovende udsigter med et budgetteret overskud på 800 mill. kr. på drifts- og anlægsbudgettet, og at der er opført reserver på i alt 300 mill. kr.

Jeg noterer med tilfredshed, at forsvarsudgifterne er opført med samme beløb som dette års bevilling. Vi nærer forhåbning om, at den forbedrede internationale situation, den stigende kontakt imellem statsmændene fra de to lejre og den kommende topkonference skal bringe det endelige tårbrud og en afspænding, som etape for etape kan føre folkene imod den kontrollerede nedrustning og forbud imod kernevåben. Det er på denne baggrund, vi står i forhandling om vor egen forsvarsordning, og det siger sig selv, at den ikke opfordrer til at øge vore militæradgifter med et par hundrede millioner som af oppositionen foreslået, end-sige til atombevæbning.

Regeringen ser jo gerne, at denne sag, der nu befinder sig i forsvarsunderudvalget, løses i enighed imellem de demokratiske partier, men den 12 måneders tjenestetid og afvisning af atomvåben er for det radikale venstre en selvfølgelig forudsætning og ligeledes, at vi ikke går ind i store udgifter og investeringer, som, før vi bliver færdige dermed, eventuelt har tabt deres betydning. Og i betragtning af, at oppositionen hævder at kunne og ville spare 400 mill. kr. på statsbudgettet, kan vi jo ikke tænke os, at de her ønsker at tage et stort skridt den modsatte vej. Det ville være for selvmodsigende, hvis dette blev deres første resultat. Det skal være os en kær pligt at gøre vort til,

at de ikke her kommer til at gøre alle deres sparebestræbelser fuldkommen illusoriske og dermed fjerner et væsentligt grundlag for en eventuel skattenedsættelse.

Vi konstaterer med særlig interesse, at indtægten af forbrugsafgifterne er budgetteret ud fra en meget forsigtig bedømmelse, og at den højtærede finansminister tilføjer, at det ikke er

„så let at vurdere, hvor meget mere afgifterne vil indbringe, og heller ikke, om den deraf følgende stigning i statsindtægterne er ønskelig.“

Den højtærede finansminister konkluderer i den konjunkturvurdering, at der for Danmarks vedkommende er usikkerhedsmomenter i virkningerne af importliberaliseringen og med hensyn til udviklingen i bytteforholdet, navnlig risikoen for høje råvarepriser. Der er al grund til forsigtighed, thi i slutningen af indeværende år og i begyndelsen af 1960 vil vel de meget store indkøb af udenlandske foderstoffer og udenlandsk korn komme hjem og betyde en ikke helt ringe belastning af vor valutabalance i disse måneder. Tillige vil den opgang i råvarepriserne, der har gjort sig gældende navnlig i den sidste tid, f. eks. for foderstoffers vedkommende, påvirke vore importudgifter i det nye år. Vi må vel regne med, at råvareimporten i 1960 kan blive nogle hundrede millioner kroner dyrere end i år. Når disse og andre faktorer tages i betragtning, er det ikke usandsynligt, at vor valutabalance kan komme til at svinge med måneder med positiv og måneder med negativ balance, og at vor samlede valutastilling, for så vidt angår første halvår af 1960, eventuelt kun vil kunne balancere eller mindre end det.

Finansministeren kommer dog til det helhedsindtryk af udviklingen i den kommende tid, at efterspørgsel og produktion her i landet vil stige yderligere. Og vi kan kun understrege det synspunkt, at det med den høje beskæftigelsesgrad i den kommende tid vil være et hovedelement i den økonomiske politik at modvirke en tendens til for stærk stigning i efterspørgsel og forbrug, hvad der kan bringe såvel valutareserven som stabiliteten i vort pris- og omkostningsniveau og dermed vor konkurrenceevne i fare.

Det er jo givet, at der er budgetteret i